

Проповед на Архангелова задушница

Имаме великото утешение да знаем, че раздялата с нашите обични не е вечна. Да знаем, че те са престъпили прага на вечния живот, както и ние един ден ще го престъпим. Няма човек, който да отбегне участието на Адамовите потомци, а тя е смъртта като следствие от първородния грях. Но нашият Изкупител и Спасител Исус Христос влезе в схватка с този извечен враг и с онзи, у когото е властта на смъртта - сиреч дявола. Влезе в схватка, победи го чрез Своето Възкресение и днес вече знаем, че преминаваме през смъртта, за да се събудим за пролетта на вечния живот.

Това блаженство молим и просим за нашите покойници, знаейки, че няма човек без грях. Защото и Сираховият син в Старият Завет казва: „Милост да имаш за всички човеци, но и починалият не лишавай от милост.“ Тази милост за починалия са заупокойните литургии, панихидите, молитвите и милостинята в негово име. Защото както сме се грижили приживе, така и сега трябва да продължим да се грижим за онези, които не са вече сред нас.

И да не спираме да се молим Бог да упокои починалите в място злачно и спокойно, където няма скръб и въздишка. А Сърцеведецът Господ, който чете в нашите сърца, вижда нашата любов към близките и по мярата на тази обич ще изпрати лъч от Своята благодат, където и да се намират те. Защото Бог е Любов, както казва свети Йоан Богослов.

И по застъпничеството на Майката Божия, Честния Предтеча и всички светии, да се уповаваме на безкрайното добросърдечие на Всеблагия наш Творец, у Когото всички са живи. Амин!

2020 г.